

આશકોંકી ઈદ

જમાલે મના.

પગ્નીશર—અબદુલ વકીલ.

માલીક—વકીલ બુક ડીપો.

ત્રીન દરવાઝા—અહેમદાબાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૪૦૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૫૧૨ હોંડી ૬૬

વિષય ૪૪૬૮: ૧૨, ૪૬૮

આશીકોંકી ઈદ.

૦ કંવાલ—જવરે—વાલા

જીસને દીયા હય દર્દદીલ ઉસકા ખુદા ભલા કરે
આશીકે ના મુરાદકો લાઝીમ હય યે દુઆ કરે.
ખારે અલમ ઉઠાએં હમ શીકવા ન લખપે લાયે હમ.
હમતો વફાકે આદી હંય હમપર કોઈ જફા કરે.
ગેરોંકો મેરે સામને લુદ્દો કરમકી હો નઝર.
મુજસા ગરીબ નાતવાં ખુને જીગર ખીયા કરે.
ઉલ્કતમેં તેરી આ સનમ ખાતાહું કીબલારૂ કસમ.
દીલકો ખુદા કી માર હો તુઝસે અગર દગા કરેં.
રાતકો બઝમેં ગેરમેં જહવા ફીરોઝ કોન થા.
આપકે અયસે અયશમેં આગ લગે ખુદા કરે.
વાઅદા કીયાથા કોનસા આપને આજતક વફા
કેસે ચકીન ફીર કોઈ આપકી ખાતકા કરે.
ઈફકે ખુતાંમેં ઝખ્તકી કોશીશો હમને કી બહોત
પેહલુમેં જીસકે દીલ ન હો ફીર વોહ ગરીબ કયા કરે.

આવૃત્તી ૩ જી.

જીલ્લ ૨૦૦૦

સને ૧૯૩૦

પબ્લીશર.

અખ્દુલ વકીલ અખ્દુલ જલીલખાં

માલીક—વકીલ બુકડીપો.

ત્રીન દરવાઝા અહમદાબાદ.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે

છાપ્યું. પાનકોરના નાકા—અમદાવાદ

કીંમત દો આના.

નવરેવાલા : ગઝલ કંવાલ અસાદીયા

જ્વાળને બનાયા હય મયખાનેપે મયખાના.
હર ખ્યાસેકો મીલતા હય પયખાનેપે પયખાના.
શોરત હય વોહ આજ અપના દીદાર દીખાઈગે.
ઈસ વારતે ગીરતા હય દીવાનેપે દીવાના.
કયા રસ્મ મોહખત હય હોતેહી શમાઅરોશન.
જલતી હય સરે મેહફીલ પરવાનેપે પરવાના.
ચેહ હાલ હુવા અપના ઈસ ઝુલફે સોદોમેં.
કેહતા હય કેઈ મજનું કેઈ હમેં દીવાના.
મેં દરસે કહીં તેરે બનેકા નહિં હરગીઝ.
તુ ગુલ હય તો મેં બુલબુલ તુ શમઆમેં પરવાના.
સર ખંજરે કાતીલપર કરતે હંય પ્રીદા સૂફી.
ક્રીસ ધૂમસે હોતા હય નઝરાનેપે નઝરાના.

ચાર બેત સપ્ત સાહેબ રામપુરી.

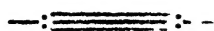
- દામને શમશીરકે સાયેમેં રેહને દો મુજે.
સરસે ઉચા હો ગયા પાની હય બેહનો દો મુજે.
૧-આ ગયા મકંતલમેં ખુદ શૌકે શહાદત દેખલો.
સર ફીદા તલવારપર કરતાહું જુરઆ દેખકો.
ઈસ જશપર બી દુઆ દેતા હું હીમત દેખલો.
હાલે દીલ બે હુન્છ કહું ઈસ વકત કેહને દો મુજે.
૨-ચેહ ગરઝ મેરી નહીં હય મુજકો ઝીંદા છોડ દો.
ચેહ નહિં હય મુદદઆ તુમ આન અપની છોડ દો.
કોન કેહતા હય કે મેરા દીલ હય દુટા બેડ દો.
આંદકી માનીંદ ઘટતાહું તો ઘટને—દો મુજે.
૩-હોનેદો હોતા હય અરમાનોંકા ગર લશ્કર તખાહ.
કતલ હોકર સુખાંડે હોબતોગા રૂએ સિયાહ.
ખુ ગર ઝુલ્મે સીતમ હું ઈસકા ખાલીક હય ગવાહ.
બે સીતમ તકદીરમેં લીખખેં હંય સેહનો દો મુજે.

૪—જાત ગમ હય કામ મેરા સપ્પ મેરા નામ હય.
 બુશહું મેરે ખુનકી ખ્યાસી અગર સમસામ હય.
 કયુકે ચેહલી એક જોરે ગરદીશે અધ્યામ હય.
 આઝમે રાહે અહમ આખાહ રેહને હો મુજે.

આગરેવાલે ક૦વાલ.

- જનામે ઇશકકી આતિશ ફીશાની દેખતે જાઓ
 ૧—ઇન્હી હઝરતકી હય મહેરબાની દેખતે જાઓ.
 છુપી હય દીલમેં હસરતકી નીશાની દેખતે જાઓ.
 મુઆલે સોઝગમ આહે નીહાની દેખતે જાઓ.
 લડકે ઉઠી હય શરઆ ઝીંદગાની દેખતે જાઓ
 ૨—સુના હે જાનલેનેમેં ખડે મશશાક હો તુમતો
 મગર ચેહ બેઝખી કયસી ચેહ આખીર કયાહુવા તુમકો
 હમે આખીર અબસખીમારસે આંખે ચુરાતે હો
 ઉધર મુંહ ફેરકર કયા ઝખાહ કરતે ઇધર દેખો
 મેરી ગરદન મે ખંજરકી રવાની દેખતે જાઓ
 ૩—સખા તુંહી વહાં લીલાહ જા ઓર જાકે યું કેહદે
 મરીએ હીજરકી પુરકતકે હાથો ઘેર હાલતહય
 જોયે કુછ આરેહ હય સાંસ હય મહેમાન હમભરકે
 ગુરે હુસ્નકા સદકા કોઇ જાતા હય દુન્યાસે
 કીસીકી ખાકમે મીલતી જવાની દેખતે જાઓ
 ૪—ઝખાતકે જી ન ખોલીથી કે તુમ આઝરદાહોતે
 શીકાયતકી નગો મોકે બહોત આએ શીકાયતકે
 મેરે અલફાજ દીલપર આપકે નશતરસે ચુખજાતે
 સુને જાતે નથે તુમસે મેરે દીન રાતકે શીકવે
 કકન સરફાવ મેરી બહ જખાની દેખતે જાઓ
 ૫—સદાએ હાએ વાવેલાકી સુનકર હય એક મુઝતર
 કયામત કહું ન હો જાએ કયામતકા હયયેમન્ઝર
 બંખા હોને તો હો દેખીએ હંગામે મેહશર
 વોહ ઉઠી ઓર માતમ આખરી દીદાર મૈયતપર
 અબ ઉઠી ચાહતી હય લાશેફાની દેખતે જાઓ.

દીલે નાદાં.

કંવાલ ધન્દોર વાલા અલ્લાદીન

દીલે નાદાં ને મટીકે ખીલોને પર મચલતા હય
સખખ યે હય કે બચપન હીસે અરમાનોમે પલતા હય
તેરે કુચેમે તેરે ચાહને વાલોંકી યે ગત હય.
કીસીકી જાન જાતી હય કીસીકા દમ નીકલતા હય
જવાની મર્ગ હય ખ્યારે ના દેખા જાએગે તુમસે
દુપટા મુહસે સરકાલો હમારા દમ નીકલતા હય.
મેરો તકદીર બદલી તુમ લી બદલે ફીર ગએ સારે
સમજતાથા ઝમાના એક હી કરવટ બદલાતા હય.
મુજે બચપનસે ઉલકત અબરૂએ જાનાસે હય મન્ઝર
સીપાહી આદમી તલવાર કે સાએ મે પલતા હય

ગઝલ.

વોહ છુપ છુપકે ચેહરા દીખાના કીસીકા
ગઝલ ઢાતા હય મુસકુરાના કીસીકા
મેં કેહતા હું તુમસે યે અચ્છા નહી હય
દીલેઝાર ખ્યારે સતાના કીસીકા
ઉસે યાદ કર કરકે રોતા હય કોઈ
વો રૂઠે હુવે કે મનાના કીસીકા
મેરી કીસ્સએ ગમપે બોલે ખીગડકર
મુને કીસ લીએ હમ ફિસાના કીસીકા
યે હય અમરે દુશવાર યે કામ મુશકીલ
નહી સહલ હય હાથ આના કીસીકા
તુમહે શીકવા નાહક ખુતોંસે હય ગવહર
ઉનહે ખેલ હય દીલ જલાના કીસીકા.

ગજલ

શમે વીસાલ હય પહેલુમે ચાર સોને દે
 અલી ન છેડ દીલે બેકરાર સોને દે
 શહીદનાઝ પે મશકે ખીરામેનાઝ ન કર
 પડા હય ચેનસે ઝેરે મઝાર સોને દે
 લગી હય આંખઅલી અનદલીબે તા અબાંકી
 ઇસે ન છેડ નસીબે બહાર સોને દે
 મેં ઉનકે દેખકર રેહ રેહ કે ચોંક ઉઠતા હું
 બલાએ જાં ન હો ગેસુએ ચાર સોને દે
 ઉરશે મર્ગ સે મીલતે હંચ સામરી હમ તો
 ખુદા કરેને લહદ કા ફીશાર સોને દે

નંદ કવાલી.

માશુક હો તુમ યાકે અમાનનૂ હો કીસીકી
 દેખા તો કરો કયસી તખીયત હય કીસીકી
 તુમકો તો પડી રહેતી હય હર વકત હંસીકી
 પેહલુમે કીસી કે હો તો તખીઅત હય કીસીકી
 શયદા હો કીસી પરકે મોહબ્બત હય કીસીકી
 કયું હાય શમે વસ્લ લગાને નહિ દે તે
 માશુક હો તુમ યાકે અમાનન હો કીસીકી
 અદ્વાહ કરે ઇશકકા ખીમાર હો તુ ભી
 ચોર મેરી તરહ તુભી તકે રાહ કીસીકી

આગરેવાલે કંવાલ તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન
 શેઅર

મકતલમેં વોહ તોં આએ ખંજર બદલ બદલ કર
 ચારખ કહાંસે લાઉં મય સર બદલ બદલ કર
 અએ શોક સીજદાહ તેરી કરતે હંચ આઝમાઈશ
 વોહ આસતાંકા અપને પથ્થર બદલ બદલ કર
 મનજુર ઇમતેહાં હય કીસ સખ્ત જાંકા ચારખ.

મકતલ મેં દેખતે હય તેવર બહલ બહલ કર
 કાઅબેમેં ખુતકદમેં આંખોમેં દીલમેં બીએ
 જલ્વા દીખા રહ્યા હય ઘર ઘર બહલ બહલ કર.
 લડતે હયં બકે બાહીર યે શેખ ઓર બેહમન
 પીતે હયં મેંકદમેં સાગીર બહલ બહલ કર
 અપની તો આશકી કા યે કીરસા મુખતસીર હય
 મુજસે મીલા હય મેરા દીલબર બહલ બહલ કર

તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર.

કુચએ ચારમેં કલ બકે પુકારા મય ને
 બેચને આયા હું દીલ હય કોઇ લેનેવાલા
 દીલફરોશીકી સદાસુનકે વોહ ધરસેનીકલા
 દીલ મેરા દેખ કે દુશ્મને ઇમાં બોલા

તુ અપની ધુનયા અપની ધુન.

શેઅર

દરદર ફીરા ખરાબ લીએ અપની ઇલતીબ.
 પાયા કહીં ન મનઝીલે સુકસુદકા પતા
 સરતા કદમ હું દરદમેંસર હય દવા નહીં
 તેરે સીવા તબીબ કોઇ દુસરા નહીં
 મુજકો કીસીકી આસ નહીં આસરા નહીં
 તેરે સીવા કીસીસે મેરી ઇલતેબ નહીં
 લનતરાની સારી ભુલાબળ મુજે યાદ આગયા
 મંચને વકતે કતલ કાતીલસે ઝુકાકર સર કહ્યા

તુ અપની ધુનરે તુ અપની ધુન.

વહીદન ગઝલ રશીદન

ન પુછો કે હમ તુમકો કયા બનતે હય
 ફકત એક શાને ખુદા બનતે હય
 ઉઠાયા હમેં અપની મેહફિલસે તુમને

કોસીને હય કુચ્છ કેહ દીયા જનતે હય
 ન હો પાસ મેરે ચેહ કેહતે હેં હમસે
 કરોગે તુમ હમસે દગા જનતે હય.
 મેરા શીશએ દીલ ચુરા કર ચું બોલે
 સિવા ઇસકે હમ ચોર કયા જનતે હય
 સિવા અપને મતલબકે તુમ આશના હય
 તુમેં અય શરી ખુમસા જનતે હય.

ગઝલ આગરે વાલે કંવાલ

તસવુર ઊસખુતે અલિમકા હરદમ દિલમેં રેહતા હય.
 ઉસીકે હીજ મેં ખુને જીગર આંખોસે બહેતા હય
 બનાયા હમ કિસીકે ઇશકને વેહશી મુઝે અયસા
 કે એક આલમ ઊસીકે ઇશકમેં સોદાઇ કેહતા હેં
 કિયા મીસમાર ઉસને ખાનએ દિલકો મેરે નાસેહ
 કયામત હોતી હય બરપા યે જબ ગમઝે દિખાતા હે
 ઝિંકક કરે ગાલીયાં દેતે હેં મેરે કુશતએ દિલકેં
 ચેહ દરદે હિજકા કિસ્સા અગર ઉનકો સુનાતા હય
 તસદ્દી દેખીએ આકર શકીએ આરકે દીલકી,
 હઝારે રંગ સેહતાહે, હઝારે ગમ ઉઠાતા હય.

ગાયન— રસ્તમે સોહરાબ. —નાટક.

ચેહ દુનીયા હય બેહતા પાની અબદીનહય કલરાત—
 નેક કામહી સંગ રહેગે—કોઈ ન દેગા સાથ
 ભુલ ન અપના ઘર મુસાફીર દુનીયા રૈન ખસેરા
 દો દીનકે હંચ સારે સાથી કૌન યહાં પર તેરા—
 કીસ્કે સંગ ચેહ દુનીયા હોલી—અપની બોલ કે બોલી—
 ઉઠ જાયેગે પંછી સારે છોડ ચલા જબ ડેરા.
 કયું ગફલતકી નીન્દ મેં સોયા—જેસોયા ઉસને સખ ખોયા—
 જાગ જાગ એ સોને વાલે હો ગયા દેખ સવેરા.

ગાયન.

ગોરે ગાલો પર લાલી—રસીલી ચાલ મતવાલી
 ખાતેં રસ વાલી—નાગનસે બાલ લટ કાલી
 જવાની પુલકી ઠાલી—

જાઓ જાઓ મત શરમાઓ બરાબર કયું કરતીહો તકરાર
રંગત જોખન મેં ભરા જાડુ હય ચીતખનમેં
કુલ રહી હય હુસ્નકી કલીયાં આઈબહાર ગુલશનમેં
તારે કેા ચાંદ બતાના-સીખા હય ખાત બનાના
છબ બાંકી શાન નીરાલી-કયા સુરત ભોલી ભાલી.

ગઝલ.

જાયેંગે વહાં ખુશ દીલે દીવાના જહાં હો
ઘર લેંગે વહીં અબ કે પરીખાનાં જહાં હો.
હોગી કેઈ જન્નત મેરી જન્નત તો વોહીહય
ખસખાનાઓ જોનાંનાંઓ પએમાનાં જહાંહો
મુંહ ચુમ ન લે કુલકે ઘોકેમે તુમહારા
જાની ન વહાં ખુલખુલે દીવાના જહાં હો.
પાનીકે એવજ મસ્તીયે રંગીન હય બરસતી
પર ઉતનેહી ટુકડે પે કે મયખાનાં જહાંહો
અય હશ્ર મેરે શેર હંય મસ્તીકા તરાના !
ગાનાહે ગઝલ મહેફીલે રીઢાના જહાં હો.

ગઝલ.

મહેફીલ સજી શહાના, હય દર્યોરમે પયમાના
બઝતે હંય દીલકે તાર; ગાને હંય ખુશીકા તરાના.
યું ઝુમ રહા હય જમાના, જયસે કેઈ મસ્તાના,
મએફી ખ્યાલીમે કયા લાલી, રગ નહિ પેહ કુલોંમે;
હય ઝુલ રહી ફનીયા સારી, આરામો ખુશીકે ઝુલોંમે.
મયપ્રીલ પેહ પુર તુર રહે, શમ્સો કમર હોં પરવાના.

કવાલી.

ખાબ પીયા મોરે રંગ દે ચુદરયા
ઘોખન્યાં ઘોવે સારી ઉમરીયા,
મય બેગુનાહું તુમ રાજનકે મહા રાબરે
અપના કરકે રખયો ખાન લગકી લાખરે

નીળ પીયા મહડા મતવારી ભઈ મંચ
કાઈ કે નહી મોરે આજ ખખરીયા
ખાળ પીયા મોરે રંગદે ચુંદરયા

દરશાને ખવાળ ગરીબુન નવાઝ

સખી ચાલોને અજમેર શહેર ત્યાં રંગરસીયા છે
સખી હીંદ વલી સરદાર હીંદમાં વસીયા છે
દોહા

ખવાળ ખવાળ પીર છે ખવાળ અતાએ રસુલ
હાંથ જોડી અરજ કરું મારી દુઆ કરો મકબુલ
પીર મને મલ્યા છે

દોહા

ખવાળ ખવાળ પીર છે ખવાળના દરબાર
હુંતો જાવું એકલો મેલી કોમ કુટુંબ ઘરબાર
પીર મને મલ્યા છે

દોહા

મન્ના મકસદ હાસલ થયા, હજુ મને બહુ આસ
જ્યારત કરવા ઉતાડે મને જાવું ફરીદ મીયાં પાસ
પીર મને મલ્યા છે

દોહા

મોલવી કમાલુદ્દીન કહે છે પીરનો ગુલામ
સાચા પીરને માનીયે જેનું મુલકે મુલકમાં નામ
પીર મને મલ્યા છે

કલીયરવાલા મોરા સાંઈ

કલીયર વાલા સાંઈ નભાઈ જીયો લાવલિયાં ચારિયાં
સદકએ બાબા ગંજ શકરદા

પાક જમાલ દિખાઈ-દિખાઈ જીયો-લાવલિયાં ચારિયાં
નદિયાં ગહેરી-નાવ પુત્તની

ઇતના મેં તેરના નજની
આપહી તો પાર લગાઈ--લગાઈ જીયો--લાવલિયાં ચારિયાં
શહેર

કયા ખબરથી ઇન્કલાબે આસ્મા હોબયગા
ચારકા મિલના નસીબે દુસ્મનાં હોબયગા
પરેશાની હમારી કાકુવે મહેબૂબ જાનેહય
પરેશાંકી પરેશાની પરેશાં ખુબ જાનેહય
અય મેરે સાબિર પિયારે લે ખબર
દીનો દુન્યાકે સહારે લે ખબર
તુને કલયર કે ક્રિયા ગુલઝાર હય
એ મેરી આંખોંકે તારે લે ખબર
આપકી કશ્તી મેરી મંજવારમે
આપહી તો પાર લગાઈ--લગાઈ જીયો--લાવલિયાં
કપડે રંગીયાં જોગનીયા ખનિયાં
ઘર ઘર અલહખ જગાઈ--જગાઈ જીયો--લાવલિયાં

શબ્દ

આશક બકરા મા'શુક કસાઈ--પઠબિસ્મીલાહ છુરી ચલાઈ
વસ્લી લાજ નઆઈ નઆઈ જીયો--લાવલિયાં ચારિયાં

શબ્દર:— ગઝલ તેરે વા'દેપે એ'તેબાર કીયા
તમામ રાત કયામતકા ઇન્તેઝાર કીયા
જો તુમ ન આંએ તો સખ ઇખ્તેયાર કીયા
તુમ્હારે વા'દેકા ઇતનાતો એ'તેબાર કીયા
કે બા'દે મર્ગીલી મરકદમે ઇન્તીઝાર કીયા
મિલા ન ચારતો સર નઝરે તેગે ચાર કીયા
જો અખ્તેયારમે દેખાસો અખ્તે ચાર કીયા
ચાર જીનાંદે નેડે વસદે--ઉન હનુકે પરવાઈ
નલાઈ જીયો લાવલિયાં ચારિયાં

હમારા મોહંમદ.

કહો કયુંકર અફઝલ હમારા મોહંમદ
કે હય અપને ખ્યારોંકા ખ્યારા મોહંમદ

(શયેર)

એક હમહી નહિં હેં જો તરે ઇન્તેઝાર બેઠે હય
રસુલે પાકકે સયદા હઝાર બેઠે હય
ઉઠાદો પરદએ રૂબકો જમાલ રીખલાદો
હમ આંખ બોલે તેરે ઇન્તેઝાર બેઠે હય
દેખાજો મોહંમદકો બે સાખ્તા બોલે
ચેહી હય ચેહી હય હમારા મોહંમદ,

(શયેર)

શુકર અદલાહકા જસનેકે મુસલમાન કીયા
દીન અહમદકા હમે પેતાબએ ફરમાન કીયા
કૌનસા શુક કરેં તરા અય શખ્ષે અકરમ.
તુને મોહંમદકી ઉમ્મતપે ચે એહસાન કીયા
નહો કયુંકર અફઝલ હમારા મોહંમદ.

(શયેર)

લેજો સલવાતે મોહંમદપર ચે કામ અઅછા હય.
બાદ અદલાહકે અહમદકીકા નામ અઅછા હય
અર્શ પર પહોંચે નખી તબચે ફરીસ્તોંને કહા
ઠેરા ઠેરા ચહી હઝરત ચે મુકામ અઅછા હય
યું મોહંમદકો શરફ હકને દીયા નખ્યોંપર
જયસે તરબીકે દાનોંમે ઇમામ અઅછા હય
ચેહ કેહતે હુવે અર્શપે જાએજે હમ
કહાં હય કહાં હય હમારા મોહંમદ.

(શયેર) જમે ચે દીલમેં ઇલાહી ખીયાલ એહમદકા

કે રોઝા ખવાબમેં દેખું જમાલ એહમદકા
તકપ રહા હું ઇસી આરઝુમે બરસોં સે.
ખુદા દીખાદે મઝાર અબકે સાલ અહમદકા

ગુલાબ જયસેહય બઢકર તમામ કુલોંમેં
ઇસી તરહસે મોહંમદ હેં સખ રસુલોં મેં

મરહુખા સદલેઅલા ઇજતે શાને મેહેબુખ
ખન ગયા અર્શે મોઅદલાપે મકાને મહબુખ
આએગી કુખએસે લી હાય મોહમ્મદકી સદા
લે ચલે કુખએમેં હય દરદે નીહાની મેહબુખ.
ચે કેહતા હુવા કબ્રસે મેં ઉઠુંગા
કહાં હય કહાં હય હમારા મોહમ્મદ

ગવાલીયરવાલે કંવાલ

મંચ કીસી ગએરસે કીયું શીકવયે બે દાદ કર
લુદા જબ હય તુજહીસે તેરી રીયાદ કરે
સાકીયા અયસી પીલા મએ મુજે ઇસ શરત કે સાથ
હોશ બાકી રહે ઇતના કે તુજે યાદ કરે
નાસેહા યે લી ઇબાદત મેં તો શામીલ હએ ઝરર
મએં કીસી ખુતકે મહોબ્બતમેં અગર યાદ કરે
મુજકે મુદદત હુઈ રહેતે હુએ ગુલશનમે જલીલ
બેકે અબ ખાનએ વીરાના કે આબાદ કરે

કહી સુલી ન ચડવાદે

નહિ અચ્છા તેરા ચકબારગી રૂપોશ હોબના
કહાં રૂસવા ન કર ડાલે મેરા મદહોશ હોબના
તુમે મેરી કસમ તુહી બતાકે સબ કયું કર હો
મેરા તુજપે ફીદા હોના તેરા રૂપોશ હોબના
ઝમાને મેં અનલ હકકી સરા ફીર ન ગુંજ ઉઠે
કહીં સુલી ન ચડવાદે મેરાં પુરબેશ હોબના
અરે વોહ સંગદીલ તુજકેં કબી યે મોમ કરદેગા
તેરા બુદ્ધમાં સીતમ કરના મેરા ખામોશ હોબના
અગર ઇસ ખુતસે મીલના ચાહેતો પેહલે અજલસેમીલ
નિઝામી કુછ નહિ દુસ્વાર હમ આગોશ હોબના

તમામ શુદ્ધ.

હરકીસમ કી કીતાબે મીલનેકા પતા.

માલીક વકીલ બુક ડીપો.

ત્રીન દરવાઝા—અમદાવાદ.

કાન્સ જાત

કસસુલ અંખીયા	૧-૮-૦	કીરસા આહુ	૦-૨-
અલેફલયલા	૩-૦-૦	વફાત નામા	૦-૨-
ફાસ્તાન અમીર લમઝા	૨-૮-૦	સકરાત નામા	૦-૨-
તીલસસમ હોશરૂઆ		નુર નામા	૦-૨-
ભાગ ૧ લો	૩-૮-૦	સીપાઇ જાદા	૦-૨-
તોતા મેના	૧-૪-૦	નાજની પહાન	૦-૨-
લાતમ તાઇ	૦-૨-૦	શાહે યમન	૦ ૨-૦
આગો અદાર	૦-૮-૦	સાખાવત નામા	૦-૨-૦
તોતા કલાતી	૦-૬-૦	મુનાઝતે યુસુરી	૦-૨-૦
યુલ અકાવતી	૦-૬-૦	ઇસા ગોલર	૦-૨-૦
યુસુફ ઝુલેખા	૦-૮-૦	મીરાં સૈયદઅલી	૦-૨-૦
યુલખા મનોઝર એકદ	૦-૬-૦	શાહે રૂમ	૦-૨-૦
કીરસા શીરી ફરલાદ	૦-૬-૦	શાદજલાં શાદપરી	૦-૩-૦
મલીક મોદમ્મદ ગેતી		ઝેલરે ઇસ્ક	૦-૪-૦
અફરોઝ	૦-૬-૦	દુનગતુલ ઇસ્લામ	૦-૨-૦
રોશનમીયાં સોદાગર	૦-૪-૦	છખીલી ભડીયારી	૦-૨-૦
લયલા મજનુ	૦-૩-૦	ઝોરત કલા	૦-૩-૦
લાઇ મંગરોલી	૦-૩-૦	કીરસા યુસુફેસાની	૦-૮-૦
ખીખી મરીયમ	૦-૪-૦	કીરસા અલીફા	
તમીમ અન્સારી	૦-૪-૦	હારન રશીદ	૦-૩-૦
શાહે ઝકુમ	૦-૩ ૦	કાલીગેરી	૦-૨-૦
અદારે દાનીફ	૦-૧૨-૦	અદરે મુનીર ખે	
મુસલમાની આરમાસી	૦-૨-૦	નઝીર	૦-૬-૦

હર કિસમકી કિતાબે મિલનેકા પતા:-

વકિલ બુક ડીપો.

ત્રીન દરવાઝા-અહેમદાબાદ.

